

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 stycznia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie zmiany § 92 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 78, poz. 524).

Na podstawie art. 43 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 49, poz. 300) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości co następuje:

§ 1. Ustęp drugi § 92 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 78, poz. 524) otrzymuje brzmienie następujące:

„Notarjusz winien gotówkę, pochodzącą z powyższych źródeł, przelać do kasy skarbowej bezwzględnie, skoro tylko ta gotówka dojdzie do 50.000 marek—a, o ile chodzi o notarjuszów, urzędujących przy wydziałach hipotecznych sądów okręgowych w Warszawie i Lublinie oraz sądu pokoju w Łodzi, skoro suma gotówki dojdzie do 200.000 marek. Pieńiądze, pochodzące z tych źródeł, będące w ręku notarjusza w ostatnim dniu miesiąca, winien on wnieść w pierwszym tygodniu miesiąca następnego, choćby wynosiły mniej niż 50.000 względnie 200.000 marek; tej wpłaty nie należy łączyć z wniesieniem gotówki, zebranej już w miesiącu następnym”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski